

HÁRY JÁNOS – GALÁNTÁTÓL SZEKSZÁRDIG

A Határtalanul program keretén belül cserediákok érkeztek március 9-én a Garay János Gimnáziumba a galántai Kodály Zoltán Gimnáziumból. A program a „Háry János” címet kapta, hiszen iskolánk névadója, Garay János művét, Az obsitost Kodály Zoltán ezen a főhősre utaló címen zenésítette meg.

A program lehetővé tette, hogy egy-egy tanuló egy hétre diákot fogadjon magához. A galántai csoport, kísérő tanárokkal együtt hétfőn délután érkezett meg Szekszárdra, rövid eligazítás és ismerkedés után mindnyájan elindultunk haza, ki-ki a saját otthonába a diákjával együtt.

Másnap, miután betekintést nyerhettek az éppen ez időben zajló diákigazgató-választás kampányába is, a galántaiak városnézésre indultak Szekszárdon, megnézték a helység nevezetességeit, és sok érdekes programban vehettek részt. Késő délután a fogadó diákok is csatlakoztak hozzájuk, köztük jómagam is, és együtt elindultunk a Petrits Mézeskalács Múzeumba, hogy beavassanak bennünket a mézeskalács-készítés rejtelseibe, és elkészíthessük saját díszítésű mézeskalácsainkat is. Az izgalmas és igazán színes program után a szekszárdi kilátót vettük célba, mindenki legnagyobb örömeire. Miután felértünk a megszámlálhatatlannak tűnő lépcsőn, bámulatos látvány tárult elénk, a város ott hevert a lábaink előtt. Ezután visszaindultunk szállásainkra, hogy kipihenjük a nap fáradalmait, és aludjunk egyet a következő nap izgalmai előtt.

Szurdán Mohácsot és Decset vettük célba, a helyi látványosságok és a történelmi emlékmű mellett egy rövid erdei túrára is jutott időnk a Gemencben. A délután többi részét együtt töltöttük beszélgetéssel, sétával a városban.

Csütörtökön vette kezdetét a Garay-napok rendezvénysorozata, ennek a cserediákok is részesei lehettek kísérőikkel együtt. A városismereti vetélkedő és a biológiai labor szeretettel várta őket, izgalmas programokkal. Délután az idősek otthonában adtak műsort, és beszélgettek az itt lakókkal a szekszárdi és galántai diákok. Estefelé pedig egy sárközi táncházzal zártuk a napot, ahol megismerkedhettünk a Sárköz hagyományos tánclépéseivel, és alkalmunk nyílt a közös beszélgetésre is.

Pénteken együtt vettünk részt a március 15-i megemlékezésen, ezt követően indultunk el Pécsre, ahol a Zsolnay Kulturális Negyed család- és gyártörténeti kiállítását tekintettük meg, majd ezt követte egy rövid szabadprogram, ez alatt mindenki ebédelhetett vagy vásárolhatott. Ebéd után még Pécs látványosságai közül néztünk meg néhányat, majd visszaindultunk a buszhoz. A hét végére már igazán összeszokott a csapat, a buszon hazafelé mindenki az élményeit mesélte, és érdekes sztorikkal szórakoztattuk egymást. Elérkezett a szombat és a búcsú ideje. A Garay-mellszobor megkoszorúzását követően könnyes búcsút vettünk egymástól, és újonnan szerzett barátaink elindultak vissza Galántára.

Én úgy érzem, sikerült tartalmas időt együtt töltenünk, és tartós barátságokat kötnünk. Ez a program pedig remek lehetőség arra, hogy a határon túli magyarok szokásait és az ő kultúrájukat is megismerjük. Remélem, sok alkalmunk lesz még a találkozásra. Júniusban pedig viszontlátjuk az ismerős arcokat, hiszen mi is kiutazunk Galántára.

Papp Abigél, 11. B